

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.504/2008/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Halmos Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Halmos Tamás ügyvéd, 4400 Nyíregyháza, Országzászló tér 1.) által képviselt felperes neve, címe felperesnek - a Dr. Tóth Erika ügyvéd (1126 Budapest XII., Galántai u. 10. mfszt. 4.) által képviselt alperes neve, címe alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 3.P.21.712/2005/65. sorszámú ítélete ellen az alperes részéről 66. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét részben megváltoztatja, mellőzi az alperes elsőfokú perköltség viselésére kötelező rendelkezést és a felperest kötelezi, hogy fizessen meg 15 nap alatt az alperesnek 180 000 (Egyszáznyolcvanezer) forint ÁFÁ-t is tartalmazó elsőfokú perköltséget.

Az alperes által fizetendő kereseti illeték összegét 97 600 (Kilencvenhétezer-hatszáz) forintra felemeli.

A perrel felmerült másodfokú költségeiket a felek maguk viselik.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 37 400 (Harminchétezer-négyszáz) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

2003. március 19-én a felperes közlekedési balesetet szenvedett. A balesetet okozó személy kötelező gépjármű felelősség biztosítója az alperes volt.

A felperes legmagasabb kereseti kérelmében havi 125 000 forint elmaradt jövedelem járadék formájában történő, 250 000 forint kórházi látogatással kapcsolatban felmerült költség, 300 000 forint táplálék-feljavítás ellenértéke, 50 000 forint balesetben sérült

ruházat, 50 000 forint kórházba kerülés miatt felmerült ruhavásárlás, 5 000 forint járóbot, havi 5 336 forint gyógyszerköltség, 120 000 forint utazás költsége, havi 57 000 forint ápolási díj, 57 750 forint gyermektartásdíj hátralék miatt felmerült kamat, 200 000 forint hálapénz, mezőgazdasági munkákból származó árbevétel 150 000 forint és állattartás címén 130 000 forint vagyoni kár, valamint 10 000 000 forint nem vagyoni kártérítés és azok kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 1 200 000 forint nem vagyoni kártérítést, annak 2004. július 2-től, 185 794 forint vagyoni kár és annak 2004. július 2-től járó kamatát, valamint 2005. október 1. napjától havi 20 000 forint gyógyszer- és gyógykezelésre utazás költsége címén járadékot, továbbá 85 000 forint perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 83 150 forint feljegyzett kereseti illetéket.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak részbeni megváltoztatásával elsőfokú perköltség viselésére kötelezésének a mellőzését és a felperes arra történő kötelezését kérte, hogy 15 napon belül 772 697 forint + ÁFA összegű elsőfokú perköltséget fizessen meg az alperesnek. Egyidejűleg kérte az általa fizetendő kereseti illeték 81 290 forintra történő leszállítását. Fellebbezése indokaként arra hivatkozott, hogy a felperes keresete 18 699 728 forint megfizetésére irányult, ehhez képest 1 625 794 forint összegben lett pernyertes, amely a perérték 8,7 %-a. Ebből következően a felperest 81 000 forint + ÁFA ügyvédi munkadíj illetné meg, pervesztessége miatt azonban 853 797 forint + ÁFA megfizetésére lenne köteles, a kettő különbözete 772 697 forint + ÁFA. A fizetendő kereseti illetéket ugyancsak a pervesztés arányának megfelelő összegre kérte leszállítani.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet indokai alapján történő helybenhagyását, javára másodfokú perköltség megállapítását kérte. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában kifejtette, hogy a Pp. 81. § (2) bekezdése alapján kötelezte az alperest a marasztalási összeg után perköltség megfizetésére, mert a kártérítés összegének megállapítása nagyrészt bírói mérlegeléstől függött. Kiemelte, hogy az alperes jogi képviselője az elsőfokú eljárásban kitűzött tárgyalásokon nem jelent meg, néhány beadványával indokolatlanul késedelmeskedett. A kialakult bírói gyakorlat szerint az ügyérték mellett a kifejtett ügyvédi tevékenységet, a célszerűségi követelményeket is figyelembe kell venni.

Az ítélőtábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el és azt részben, az alábbiak szerint találta alaposnak.

Fellebbezés hiányában a főkövetelésre vonatkozó ítéleti rendelkezést a Pp. 253. §-ának (3) bekezdésére figyelemmel nem érintette.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 81. §-ának (2) bekezdése alapján kötelezte az alperest a terhére megállapított marasztalási összeg után perköltség megfizetésére arra hivatkozással, hogy a kártérítés összegének megállapítása nagyrészt bírói mérlegeléstől függött.

A Pp. 81. § (2) bekezdése alapján ha a per kártérítésre irányul vagy egyéb olyan követelés iránt folyik, amelynek összegszerű megállapítása bírói mérlegeléstől függ, az ellenfelet akkor is kötelezni lehet a terhére megállapított marasztalási összegnek megfelelő perköltség megfizetésére, ha a bíróság a követelt összegnél kevesebbet ítélt ugyan meg, de a követelt összeg nem tekinthető nyilvánvalóan túlzottnak.

Az ítélet tábla a pertárgy értékét az elsőfokú bíróság ítéletében rögzítettektől eltérően - a Pp. 24. § (1), illetve (2) bekezdés a) pontjában írtak figyelembevételével - 13 560 782 forintban állapította meg. (Az egy évi szolgáltatás értékét vette figyelembe az elmaradt jövedelem, a gyógyszer-költség, valamint az ápolási díj esetében.)

A felperes 1 625 794 forint erejéig lett pernyertes, azaz pernyertessége 12 %-os mértékűnek tekinthető.

A fentiekből következően a Pp. 81. § (2) bekezdésében írt feltétel nem valósult meg, mert a felperes által követelt összeg nyilvánvalóan túlzottnak tekintendő. Ebből következően alaptalanul kötelezte az alperest az elsőfokú bíróság perköltség fizetésére, sőt részben alapos a fellebbezés az alperes javára fizetendő elsőfokú perköltség tekintetében. A perköltség összegét az ítélet tábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja alapulvételével határozta meg, azonban alkalmazta a (6) bekezdésben írtakat, mely a bíróság számára lehetővé teszi indokolt esetben a - ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel arányban nem álló - munkadíj mérséklését. A pertárgy értékét irányadónak kell ugyan tekinteni, de emellett figyelembe kell venni az ügy bonyolultságát és a feleknek a perben kifejtett célszerű és indokolt jogi tevékenységét. A perbeli esetben az ügy nem tekinthető túlzottan bonyolultnak, a magasabb perérték azonban nagyobb felelősséggel jár a jogi képviselő részére. Az alperesek képviselője az elsőfokú eljárásban a tárgyalásokon személyesen nem vett részt, csupán a 3., 9., 40. és 55. sorszám alatti beadványa tartalmaz jogi okfejtést.

Az ítélet tábla a fenti körülményeket mérlegelve az indokolt elsőfokú perköltség összegét 150 000 forint + ÁFA, mindösszesen 180 000 forint összegben találta az alperes részére megállapíthatónak, melynek megfizetésére a felperes a Pp. 217. § (1) bekezdése szerinti teljesítési határidővel köteles.

Alaptalan volt az alperes fellebbezése a kereseti illeték összege vonatkozásában. A 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint költségmentesség hiányában a meg nem fizetett illeték megfizetésére a feleket kell kötelezni abban az arányban, amelyben a perköltség viselésére is kötelesek lennének. A Pp. 253. § (3) bekezdése lehetőséget adott az ítélet táblának arra, hogy a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül határozzon a fizetendő eljárási illeték összegéről, ezért az alperes az elsőfokú ítéletben meghatározott összegtől eltérően 97 600 forint kereseti illeték megfizetésére köteles.

A fentiek alapján az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

Az alperes fellebbezése részben sikeres volt, az ítélet a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján határozott akként, hogy a másodfokú költségeit mindegyik fél maga viseli.

A felperes személyes költségmentesség kedvezményében részesült, az alperes fellebbezési illetéket nem rótt le, ezért az ítélet a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §, 15. § (1) bekezdése alapján kötelezte pervesztessége arányában a fellebbezési illeték lerovására.

D e b r e c e n, 2009. május 12. napján

Dr. Urhegyi Béla sk. a tanács elnöke, Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. előadó bíró,
Szilágyiné dr. Karsai Andrea sk. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -